

MUSIKK/KULTUR GJENNOM TIDENE ROMANTIKKEN

En kort fortelling fra Minken Fossheims bok: Eventyret om Grieg:

..... Edvard vokste opp i Bergen. Da han skulle begynne på skolen likte han seg ikke der. .... ”Hele skoledagen satt han og lengtet hjem til pianoet. Selv mammas skalaøvelser var bedre enn aritmetikk og tyske gloser.

En dag det regnet fryktelig og Edvard hadde glemt å ta på seg regnkappe, ble han sendt hjem fra skolen for å skifte. Han var så våt at han kunne bli syk hvis han ble sittende sånn hele dagen. Da fikk han en idè.

Noen dager senere da han var på vei til skolen, kjenner han noen regndrypp. Himmelen er helt grå, og han håper at det snart skal plaske ned.

Åh neida. Når man vil ha regn, da kommer det ikke. Men om natten har det regnet, og da Edvard kommer til skolen, oppdager han at det fremdeles renner litt vann fra takrennen. Han ser seg rundt til alle kanter. Ingen å se. Han setter fra seg skolevesken og stiller seg med ryggen inntil takrennen. Åh, det sildrer kalt nedover ryggen på ham. Nei, han er ikke våt nok. Han snur maven til og lar vannet renne på hele seg, til skoene er fulle av vann. Klissvåt kommer han inn i klasserommet. Læreren ser forbauset på ham.

- Regner det? Spør læreren.
- Nei, ikke lenger, svarer Edvard – men det kom en skikkelig skur i sted.
- Jasså, det må ha vært en meget lokal skur siden ingen andre her er våte. Gå hjem og skift!

Det gikk denne gangen og.

Han slipper skolen resten av dagen for mamma holder ham hjemme av frykt for at han kan få lungebetennelse.

Men en dag, da Edvard sto igjen under takrennen, hører han en velkjent stemme bak seg.

- Jaså, Edvard, har du ikke rukket å vaske deg?
Der stod bestefar Hagerup, høy og kraftig og sint.
- Jeg, ... jeg... .
Å nei, her fantes det ingen forklaring.
- Vi får gå hjem til mor og skifte.
- Vær så snill, bestefar. Ikke fortell det til noen hjemme!
Edvard syntes han så et lite glimt av smil i bestefars ansikt.
- Lover du å aldri gjenta dette?
- Du må gå på skolen, Edvard, fortsetter bestefar. Jo mer du lærer, dess klokere blir du. Og klok må du være for å få til noe her i livet.
- Jeg lover – helt helt sikkert, sa Edvard, og tok godt tak i bestefarens hånd. Så spaserte de rolig hjem, mens vannet surklet i Edwards støvler.